

www.kvantov-prehod.org

ФЕЛДШПАТИ

АДУЛАР

р. адулар;
 а. adular, moonstone;
 н. adular;
 ф. adulaire,
 feldspath macru;
 и. adularia

ЛУНЕН КАМЪК

СТР. 4

**СВОБОДНИ ПАРИ
 или ПАРИТЕ,
 КАКВИТО ТРЯБВА
 ДА БЪДАТ**

СТР. 5-6

ВЕСТНИК „КВАНТОВ ПРЕХОД” ВЕЧЕ И ВЪВ FACEBOOK

Приятелю, новият тип общуване, провокиран от съвременните технологии, не подмина и нас. Вече можем да ви се похвалим, че имаме страница в най-голямата световна социална мрежа - Facebook.

Там можете да разберете темите от новия брой на вестника, можете да направите коментар, оценка или да ни предложите вашите идеи за изданието.

Посетете ни на адрес Vestnik Kvantov prehod, а на страницата на издателството Novata-civilizatsiya можете да разберете кои са новите заглавия, които издаваме, както и любопитни факти, свързани с нашите инициативи за по-добър и смислен живот. Очакваме Ви!

**Оля ОБРЕЙКОВА, редакцията
 на в. „Квантов преход”**

КРЪГЛА МАСА

На 5 юни (неделя) 2011 г. от 11.00 часа в гр. София, кв. „Сердика”, ул. „Гюешево” № 64, клуб „Катарзис”, ще се проведе Кръгла маса на симпатизантите и привържениците на в. „Квантов преход”.

Поканват се всички, които се интересуват от темата, да присъстват.

Вход свободен

преход”.

Поканват се всички наши симпатизанти и привърженици да присъстват.

Премиера

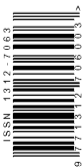
На 8 юни (сряда) 2011 г. от 18.00 часа в гр. София, в салона на Народно читалище „Славянска беседа” (ул. „Г.С.Раковски”) ще бъде представена най-новата книга на ИК „Новата цивилизация”, стихосбирката **„НИМА НЕ ЗНАЕШ, ЧЕ СМЕ АНГЕЛИ”**, с автор Тая Илиева. Книгата ще бъде представена от народния поет Евтим Евтимов и от акад. Атанас Панчев – издател на в. „Квантов

Вход свободен

**Значението
 на думата
 СВОБОДНА
 ЗЕМЯ**

СТР. 8

618

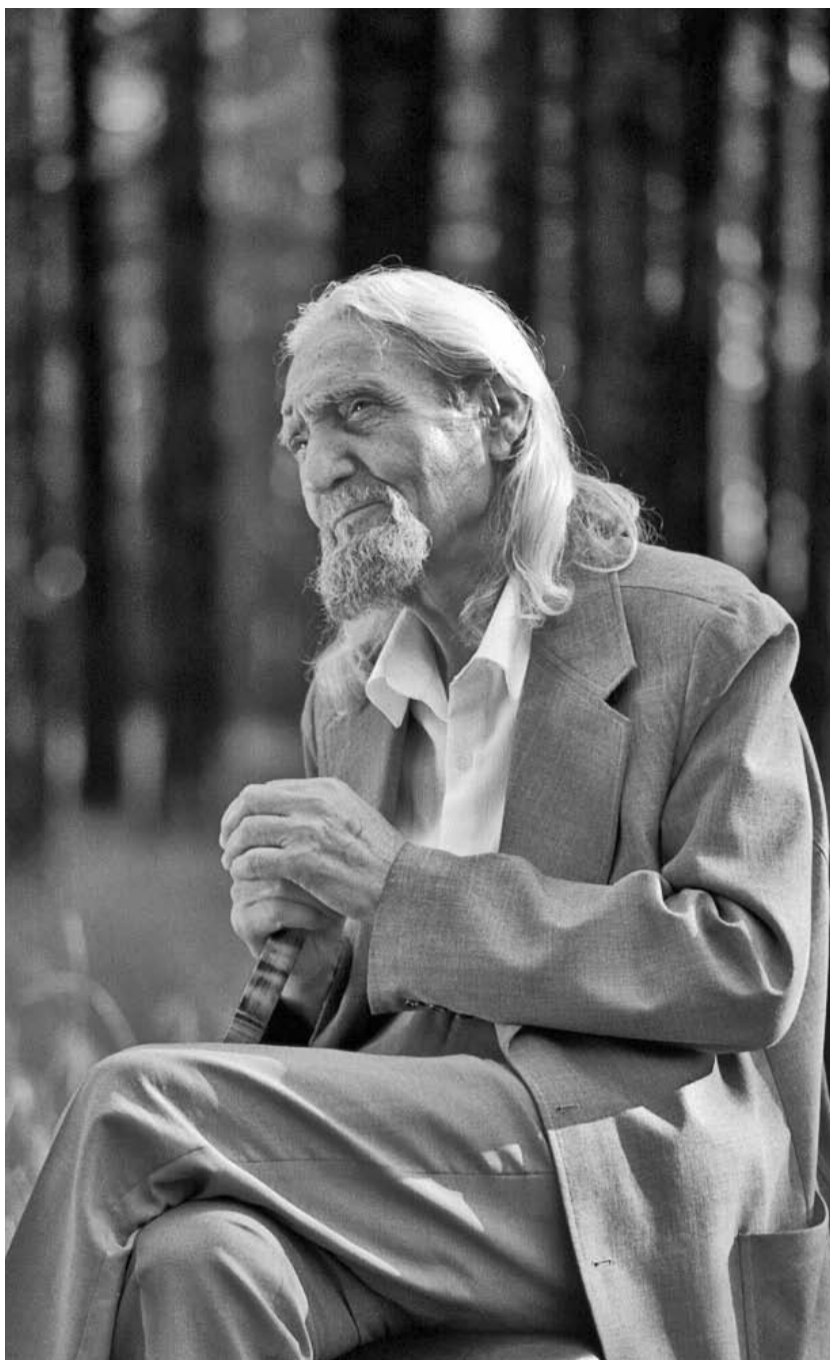
В каталога на РП
нашият номер е

Когато боговете имат само едно оръжие – словото, и право на боговете е да го дадат, основанието на човека е да направи словото живот, като издигне олтар, на който да възнесе своята жертва.

Човекът осъществява явления, но не всяко явление е събитие и не всяко събитие е история. В историята културата бележи трайност, разширява кръгозора и създава битие на развитието. Културата има в себе си всичко – от храмовата молитва до историческата война, от философската концепция до биологичното откритие; тя създава религиите, философиите и образците на изкуството. Културата е най-плътният израз на душевността. Само вложеното в прогрес на човечеството дава предпоставки за култура, понеже осъществява и прилага ценности за бъдеще.

Културата не е рефлекс на мисленето, а вътрешно откровение, което одухотворява историческия момент. Затова цивилизацията е една нейна външна форма, която ни обслужва. Цивилизацията и културата са две различни нива. Цивилизацията е осъщественият ум в техническо достижение, а културата – усвоената духовност от всички царства, които човешката душа притежава. Културата има един неоспорим момент – евристичният, когато не нюансът е важен, а мъдростта като вибрация за живот, като интуитивно откровение. Всъщност човекът, историята и културата се хранят само от един извор – от Вечния си Творец. Всеки, който малко или много е разгръщал световната история в нейния културен аспект, знае, че всичко е плод на едно духовно Учение, след това сведено до религия. Учение, което духът оросява, опложда, където духът дава своята святост, а концепцията след това става настолност.

Но когато едно човечество се осъществи като обредно служение и се изчерпи като религиозно мислене, идва бремето. След изчерпването на религиозния живец настъпва аморфен религиозен момент, остават само традицията и суеверието. Идва едно напращане и влиза един стар силует от митическия свят. И тъй като тази изживяност е пепел в битието на историята, тя започва да посипва историческата култура и дадените духовни ценности. Получава се това, което сега бихме казали, че има цивилизация, но не и култура. И когато дадени култури или дадени народи започнат да живеят само в цивилизацията, те нямат метафизично мислене и не творят. Те могат да преповтарят, те могат да гримират...

един народ преповтаря чужда жътва и от чуждо зърно мели хляб за своята култура, бъдете сигурни, че той ще остане гладен в духовните си търсения, ако ги има; или ще остане достатъчно наситен, за да си умре доволен, макар че нищо не е дал – само доволството му е достатъчно. А едно самодоволство създава само цивилизация, но не и култура. Точно този страх понякога ме обзема за културите, които си отиват, и за цивилизацията, които се натрапват. И ние много често вдигаме знамето на цивилизацията, като се лишаваме от прозрението за културата. Нека не забравяме това – аз го правя като повик за вътрешно съзерцание. Защото култура, която прави отражение, няма чувство за съзерцание, а в такъв случай никак няма да получи и друго мислене, и откровение за развитие.

Народ, който може да прояви самодоволство и да защитава овехтялата мисъл на своето историческо, културно или духовно битие, може предварително да направи своя погребален обред. Така е и в социалния живот, така е и в религиозния живот. Ако човек няма уточнено вътрешно съзнание за възкресение, може да бъде сигурен, че е само един мъртвец. Така е и с обществата. Така е и с историите на държавите.

За щастие, ние сме народ,

24 май – повик за вътрешно съзерцание и откровение

КУЛТУРАТА КАТО УСВОЕНА ДУХОВНОСТ

И много често можете да прочетете определен труд, който така добре е гримиран, но нищо не ви дава, защото му липсва идейност. Когато се ражда Учение, то носи всички потенциални възможности в идеен план. Когато се осъществява една история и един народ, те носят тези възможности. Но ако един народ преповтаря чужда мисъл, ако

който винаги е имал чувство за възкресение и убеденост за осъществяване в път. Нека всеки има сили да отметне плочата, която иска да го погребее. Трябва да се живее с вътрешната откровеност, с утрешното предназначение, с културата на Мъдростта. Бог е и Мъдрост. Той никога не ни е губел, нека и ние не се губим!

За България Кирил и Методий са не само двама, но и двойни светци – и на източно-православната църква, и на българската културна съвест. Зачитани и от една дълбоко култивирана религия като католическата. Тяхното дело постави началото на духовната ни независимост, независимо от робските перипетии на българската история. Чрез вечния подарък на тяхната азбука и до днес нашето четмо и писмо се отличават с оригиналност, самобитност и неприкосновеност, въпреки че тези чарове ни изолират донякъде от запад-

Не само върху Самарското знаме...

ния свят. Така или иначе, двамата братя сеят своята мисия на север от нашите земи, но жънат у нас нейните богати резултати чрез своите верни ученици. Делото на Кирил и Методий е урок по демокрация за всички, изоставачи в нея, за всички, които са осквернили със страх езика си. В този смисъл, на техните мисии може да се погледне и като на завоевание на самочувствието на всички малки и манипулирани нации! Не напразно Кирил се обръща към догматиците и кон-

серваторите на триезичната теория с евангелските думи на Марко: „Тежко вам, книжници и фарисеи, заедно взехте ключовете на познанието, но и на желязните да влязат пречите.“ Двамата свети мъже на славянската проба дават велик пример за саможертвена борба в името на чужди народи. Така техният път бе и допълнително избуяло трънлив, но именно от него Бог и историята сплетоха ореол над иконите им. През прения минават най-различните им изпитания,

включително и съдът над Методий през 870 г., когато той отговаря на деспотичните си озлобени врагове с притчата за философа, изпотен единствено от препирни с прости хора. Нищо ново под Слънцето – та нима тоталитаризмът не ни спарваше и в мрака, дори без право на идейни и верски препирни? Все пак чест за Средновековието е, защото не можем да си представим през последната червена източноевропейска епоха Кирил и Методий като апостоли, умрели от ес-

тествената си смърт.

Именно затова културно-нравственият подвиг на първоучителите е основна азбучна истина, която винаги трябва да пазим от лъжи, чуждопоклонство и политическо робство. И да помним, че само чрез свободата на словото и печата св. св. Кирил и Методий могат да бъдат винаги сред нас и да не ни се сърдят на празника, гледайки ни извезани върху Самарското знаме!...

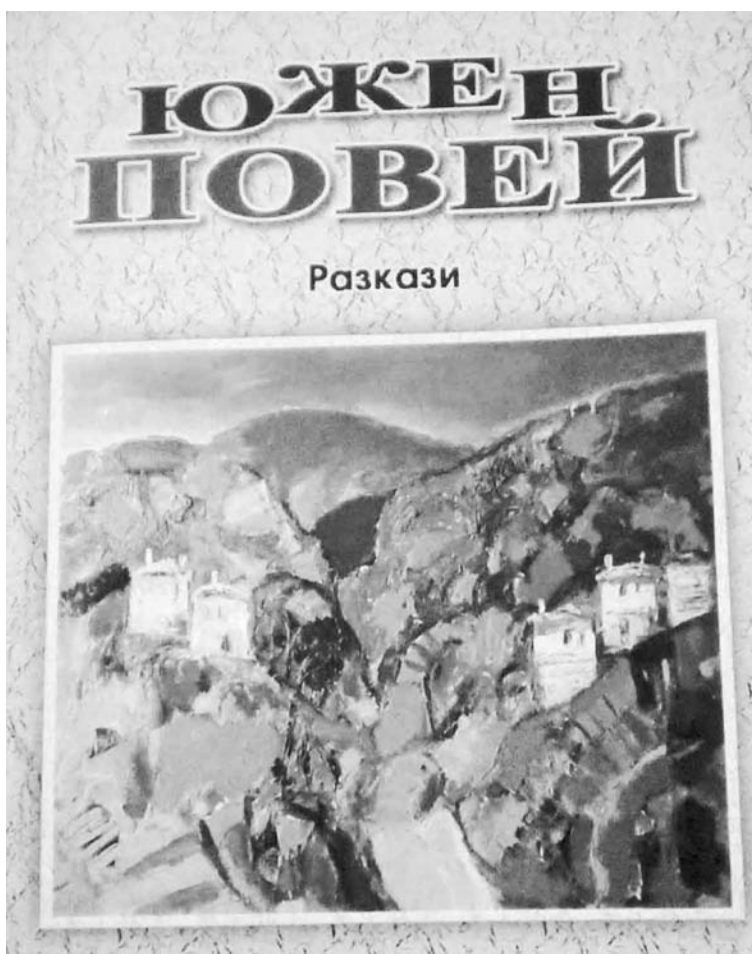
Тодор БАКЪРДЖИЕВ
гр. Русе

Лиана ФЕРОЛИ

Още един южен полъх на културното сприятелияване долетя до нас съвсем наскоро. Този път от съседна Гърция. Благодарение на неуморната преводаческа дейност на кърджалийката Айгюл Гавазова, първо се запознахме със сборника разкази на турския писател Ислям Ерди „Белег от роза“ (2004), след това със сборника разкази на турски класици и съвременни турски писатели „Полъх от Бурса“ (2008), а сега – и с настоящия сборник „Южен повей“ (2011), който включва 12 представители от различни поколения турскоезични автори от Гърция, по-точно от Западна Тракия. Оформлението

на книгата е на момчилградския художник Камбер Камбер.

При представянето на „Полъх от Бурса“ преди няколко години неговият съставител Ахмед Емин Атасой отбеляза, че обмяната на културни и художествени ценности е дълг на всеки човек с достойнство, съвест и благородство. Защото показването на най-доброто от културните достижения на различните народи и етноси създава атмосфера на приятелство и духовна близост. И защото откритостта и възприемчивостта към чуждата култура допринася за така нужната

Още един мост на културното сприятелияване

ДЪЛГЪТ КАТО ПОЛЪХ

свобода и лекота в общуването между хората. Докато липсата им не е водила до нищо добро, а само до противопоставяния поради

неразбиране на общите за всички ни вълнения, радости и скърби.

Това се усеща и в тематиката на разказите в „Южен повей“. Авторите насочват перото си към всеобщите социално значими проблеми на обществото, като малцинствата, изселничеството, носталгията, мечтите, надеждите и свещените човешки чувства на обикновените хора. А както вече сме убедени, само досегът до тези тънки сърдечни струни, до белезите и раните, причинени от неуважение и недооценяване на всеобщите нравствено-етични и духовни настройки, може да доведе до преодоляването на всеобщата духовна криза, а оттам и до пълноценен човешки живот. В тази посока особено ценен принос имат разказите в сборника „Южен повей“, които са сигурен знак за емоционалната и духовната близост между хората.

ПРОЧЕТЕНО
ЗА ВАС

Едно колкото загадъчно, толкова и универсално явление са масите, които ненадейно възникват там, където преди не е имало нищо или само няколко души са били заедно – пет или десет, или дванадесет души, не повече. Нищо не е оповестено, никой нищо не очаква. Внезапно навред почернява от хора. От всички страни прииждат, като че улиците имат само една посока.

Повечето не знаят какво се е случило, с нищо не могат да отвърнат на въпросите „каво става“, обаче бързат да отидат там, където е мнозинството. В тяхното придвижване има някаква решителност, която твърде много се отличава от обичайното любопитство. Смята се, че движението на единия се предава на другите, но не е само това: те имат една цел. Имало е я още преди да бъдат намерени думите за нея: целта е най-черната точка – мястото, където най-много хора са заедно.

Трябва да се каже нещо за тази крайна форма на спонтанните маси. Там, където възникват, в самото си ядро, те съвсем не са толкова спонтанни, колкото изглеждат. Но иначе, ако се абстрахираме от петте, десетте или дванайсетте души, от които водят началото си, те в действителност навсякъде са такива. Докато съществуват, те искат да бъдат мнозинство.

Стремежът към нарастване е първото и най-важно свойство на масите. Те искат да

обхванат всеки, когото могат да достигнат. Естествено възникналите маси са *отворени*: растежът им не може да се ограничава. Те не признават жилища, врати и брави, а онези, които се отделят от тях, изглеждат подозрителни. Тук под *отворени* трябва да се разбира, че те са навсякъде и нарастват във всички посоки. *Отворените маси съществуват, докато растат – щом престанат, започва тяхното разпадане.*

Защото масите се разпадат така внезапно, както са възникнали. Поради спонтанната си

случайно в него. Границата респектира. Тя може да бъде от камък, от солидна зидария. Вероятно е нужен специален ритуал за нечие приемане в това пространство – вероятно трябва да се плаща определена сума за вход. Щом пространството най-после се окаже запълнено докрай, повече никой не се допуска. Дори когато то прелива от хора все още най-важни остават плътните маси в затвореното пространство, към които стоящите отвън всъщност не се числят.

Границата препятства безредното

ОТВОРЕНИ И ЗАТВОРЕНИ МАСИ

форма те са чувствително образувание. В отвореността, която им дава възможност да растат, се корени и опасност – в тях винаги живее предчувствие за разпадането, което ги застрашава. Те се стремят да му се изплъзнат чрез бързото си нарастване. Приемат всичко, докато могат. Но точно защото приемат всичко, трябва да се разпаднат.

Противоположни на отворените маси, които могат да растат до безкрайност, които са навсякъде и тъкмо поради това предизвикват универсален интерес, са *затворените маси*.

Те се отказват от нарастването и насочват вниманието си към устойчивостта. Онова, което бие на очи у тях е *границата*. Затворените маси се самоопределят. Те си намират място, в което да се ограничават – посочено им е пространството, което ще изпълват. То прилича на съд, в който се налива течност, известно е колко течност побира. Входовете и пространството се броят на пръсти, човек не може да попадне

нарастване, но затруднява и забавя и разпръскването.

Възможността за нарастване, която масите жертват по този начин, се компенсира с трайност.

Те са защитени от външни въздействия, които биха могли да бъдат да бъдат враждебни и опасни за тях.

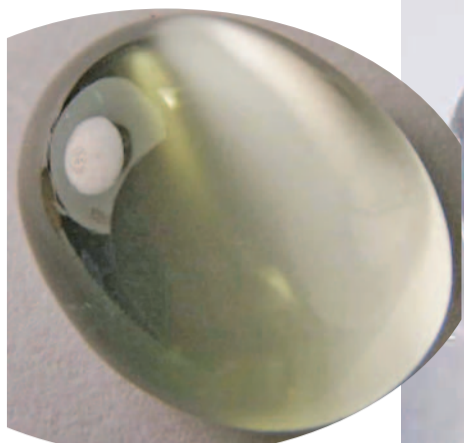
Но те най-много разчитат на *повторението*. С вероятността да се съберат отново масите всеки път предварително преодоляват разочарованието от своето разпадане.

Сградата ги очаква, тя съществува заради тях и докато съществува, те ще се събират.

Пространството им принадлежи дори ако има отлив и в своята пустота то напомня за времето на прилива...

Елиас КАНЕТИ,
Нобелов лауреат

Подготвил за печат:
Цветан АНДРЕЕВ

АДУЛАР

ФЕЛДШПАТИ

ЛУНЕН КАМЪК

Името му идва от името на планинския масив **Адула (Adular)** в Швейцария. Химичен състав: $K[AlSi_3O_8]$. Това е минерал от групата на фелдшпатите, които са най-разпространените минерали на нашата планета, и е прозрачна разновидност на ортоклаза с подобни на лунно сияние тонове, преливащи в бяло, светлосиньо, зеленокаво, розово и сребристо. Цветът му се дължи на наличието на железни и оловни йони. Този камък напомня за призрачното сияние на Луната и затова го наричат „лунен камък“. Подобен блясък могат да притежават и други иризиращи фелдшпати като албит, олигоклаз и микроклин.

Прозрачни и полупрозрачни добре оформени кристали от адулар се използват в бижутерията като скъпоценни камъни, в които при движение се появява блясък заради финнослоестата структура. Този блясък привлича погледа и поражда желание да бъде притежаван в красиво изделие. От лунен камък правят много изящни гerdани, а във вид на кабошони го вграждат във висулки, пръстени, обици, колиета, брошки, ръкавели и дори в кръстове.

В Индия се смята за най-почитания камък за поклонниците на Луната и вярват, че неговото въздействие се увеличава при пълнолуние и, поглъщайки лун-

р. адулар; а. adular, moonstone; н. adular; ф. adulaire, feldspath macru; и. adularia

ната охлаждаща енергия, той може да освободи от негативното влияние на пълнолунието. Носят го за привличане на нежност, любов и положително отношение към притежателя си. Неслучайно в тибетската медицина той се използва за лекуване от епилепсия и психически заболявания.

Смята се, че бижутата от лунен камък благотворно влияят върху бъбреците, пикочния мехур и пикочните канали. Помагат при отоци и при излишна вода в целия организъм. Литотерапевтите смятат, че той пази от епилепсия и нервни припадъци.

Когато се носи вграден в бижута, създава усещане за балансирана енергия. Като талисман засилва емоционалността, мечтателността, събужда спомени, особено при новолуние, намалява гнева и премахва вътрешното напрежение. Помага за контрол върху чувствата и учи на самообладание, придава благоразумие, особено при вземане на рискови ре-

шения. Като амулет помага на влюбените да преодоляват всякакви пречки и ако те го сложат в ръка при новолуние, има голяма вероятност да сънуват бъдещето си. Пази от апатия, от излишно безпокойство и безсъние. Помага на хората с прекалено твърд характер да станат по-отстъпчиви.

Препоръчва се за подарък на тези, от които искате нежност и любов. Подобрява здра-

вословното състояние, увеличава дълголетието, богатството и засилва предвидливостта.

Има голяма съвместимост с всички други скъпоценни камъни, като се смята, че усилва силата им.

Известни находища на адулар има в Шри Ланка (на изчерпване), Бирма (едни от най-красивите), Индия, Танзания, САЩ (в щат Вирджиния има адулари, подобни на тези от Шри Ланка), Нова Зеландия, на о. Мадагаскар, Австралия, Бразилия, Мексико.

В България засега представляват интерес адуларите, намерени в района на с. Нова Махала, Пазарджишко, в алпийски тип жили сред амфиболити. Имат размер до 3-4 см и различна степен на прозрачност. Възможна е обработка.

Лидия СТАРИКОВА
„Камъни за нашите души“

Фелдшпатите са алумосиликати на Na, Ca, K и по-рядко на Ba. Натриево-калциевите се наричат плагиоклази, те образуват изоморфна редица с главни членове: албит – $NaAlSi_3O_8$ и анортит – $CaAl_2Si_2O_8$.

Калиевите фелдшпати $K[AlSi_3O_8]$ са микроклин, ортоклаз и санидин. Те имат един и същи химичен състав и се различават единствено по подредеността на структурата си.

Смесимостта между ортоклаз и албит е много ограничена, поради значителната разлика в размерите на калиевия и натриевия йон.

Силвио ГЕЗЕЛ
1916 г.**ВЪВЕДЕНИЕ**

Човешкият разум е объркан от абстрактното, а парите досега са били изцяло абстрактни. Няма нищо, с което да се сравнят. Наистина, има различни видове пари, метални и книжни, но по отношение на най-важните аспекти на парите, а именно, силите, регулиращи обръщението им, тези различни разнообразия са били идентични и това е довело разума на паричните теоретици до застой. Еднаквите неща не са сравними и, без подкрепата на интелекта, забраняват действието на концепцията. Теорията за парите се е изправила пред монолитна стена, абсолютно неспособна да се движи. Тук не е имало страна, в която да има законно санкционирана

разменят, е пробата за полезността на парите.

Ако, в допълнение към това, искаме парите да причиняват минимум безпокойство с физическите си свойства, правим предположение, че това е валидно само ако целта, заради която парите съществуват, не е чрез това да се провалят.

Ако сигурността, ускоряването и поевтиняването на размяната на блага може да бъде достигнато посредством форма на парите, която не може да бъде повредена от молци и ръжда и която освен това може да бъде удобна за трупане, тогава позволете ни с всички средства да имаме такива пари. Но, ако тази форма понижава сигурността, бързината и поевтиняването на размяната на блага, ние казваме: далече от нея!

Знаейки, че разделянето на труда, самата основа на нашата цивилизация, е заложена тук, ще подберем каквато и да е форма на парите, подходяща за нашите потребности, съвсем независимо от желанията или предразсъдъците на индивидите.

За да изпитаме качествата на парите, няма да

независимо от факта колко приятни физически качества притежава.

Според оценката на тези критерии, се вижда какво бедствие е било въвеждането на златния стандарт в Германия! В началото - разцвет, захранван от милионите, взети от Франция, а след това - неизбежно сгромолясане!

Въведохме златния стандарт, защото очаквахме изгода от него и защото и други изгоди биха се очаквали от смяната на нашата парична система, а не само сигурност, поевтиняване и ускоряване на размяната на блага? От златните монети, чисти кръгли лъскави играчки, се очакваше да улеснят, ускорят и поевтинят размяната на слама, желязо, варовик, кожи, петрол, жито, въглища и прочие, но как можеше да стане това никой не бе способен да обясни; това просто беше въпрос на вяра. Всеки - даже Бисмарк - се позоваваше на оценката на така наречените експерти.

След установяването на златния стандарт, както и преди него, размяната на блага поглъща 30, 40 и понякога почти 50% от цялото производство. Търговските депресии са точно толкова чести, колкото и опустошителни, както и в дните на талерите и флорините; а от нарасналия брой на търговците откриваме колко слаба е покупателната способност на новите пари.

Причината, поради която покупателната способност на тези пари, способността за размяне на блага, е толкова слаба, лежи във факта, че те са били свръхподобени, т. е. подобени изключително от гледната точка на **държателя на пари**. При подбора на материала са се съобразявали само с купувача и само с търсенето. Благата, предлагането, продавачът, производителят на блага са били изцяло пренебрегнати. **Най-финият от материалите, ценен метал, е бил избран за производство на пари, защото той предлага известни удобства на държателите на пари**. Нашите експерти не са съобразили, че **държателите на блага**, продавайки продуктите си, трябва да плащат за тези удобства. Чрез избирането на златото за паричен материал, на купувача е било дадено време да избира най-благоприятния момент за купуване на блага и давайки тази свобода, обожателите на златния стандарт са забравили, че продавачът би бил принуден да чака търпеливо на пазара, докато купувачът реши да се появи. Чрез избирането на материала за парите търсенето на блага е било отместено в посоката на притежателите на пари и оставено да бъде игра на каприза, алчността, спекулата и късмета. Никой не е видял, че предлагането на блага, принадлежащи на материалната природа, е оставено на милостта на тази произволна воля. **Така се е издигнала силата на парите, преобразена във финансова мощ, която упражнява унищожаваш натиск върху всички производители**.

Накратко, нашите достойни експерти при разглеждането на въпроса за парите са забравили благата, за размяната на които парите съществуват. Те са подобрили парите изключително от гледна точка на държателите и като резултат парите са станали без стойност като средство за размяна. Очевидно целта на парите не ги е занимавала така, както ги разбира Прудон, и те са изковали „резе вместо ключ за вратите на пазара“. Сегашната форма на парите отхвърля благата вместо да ги привлича. Разбира се, хората купуват стоки, но само когато са гладни или когато е доходно. Като потребител всеки купува минимума. Никой не иска да направи запаси, планирайки къща за живеене, архитектът никога не включва в нея килер. Ако днес всеки глава на семейство е бил представян с пълен килер, от утре този склад би се върнал на пазара. Парите са нещото, което хората искат за притежаване, макар че всеки знае, че това желание не може да бъде изпълнено, тъй като парите взаимно се неутрализират. Притежаването на златни монети безспорно е по-приятно от притежаването на блага. Нека „другите“ имат блага. Но, икономически казано, кои са тези други? Самите ние сме

СВОБОДНИ ПАРИ или ПАРИТЕ, КАКВИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ

използваме везни, тигели или киселини, нито ще изследваме подробно някаква монета или ще се консултираме с някой теоретик. Вместо това

ще разгледаме работата, извършвана от парите.

Ако открием, че някаква форма на пари открива благата и ги изпраща по най-късия път от завода до потребителя, ако отбележим, че благата престават да затрупват пазарите и складовете, че броят на търговците намалява, че търговските печалби се свиват, че не стават търговски депресии, че производители са осигурени с реално разполагане на всичко, което могат да произведат, работейки с пълна сила, ние ще възкликнем: Това е една превъзходна форма на парите! - и ще се придържаме към това мнение даже ако в по-близкото изследване открием, че дадените пари са физически неприемливи. Ще разглеждаме парите, както се разглежда, да речем, машина и ще оформим преценката си изключително по тяхната ефикасност, а не според форма и цвѳета им.

Критерий за добри пари, като ефикасен инструмент за размяна:

1. Добри пари са тези, които ще осигуряват размяна на благата, което ще оценяваме като липса на търговски депресии, кризи и безработица;

2. Които ще ускоряват размяната, което ще оценяваме от намаляване на запасите от стоки, намаляване на броя на търговците и магазините и съответно по-пълни килери на потребителите;

3. Които ще поевтинят размяната, което ще оценяваме по по-малката разлика между цената, получавана от производителя, и цената, плащана от потребителя (към производителите включваме и всички, ангажирани в транспортирането на блага).

Колко неефикасно функционира традиционната форма на парите като инструмент на размяна беше показано в предишните части на тази книга. Форма на парите, която по необходимост се оттегля, когато липсва, и наводнява пазара, когато вече е в излишък, може да бъде само инструмент за измама и лихварство и трябва да се разглежда като негодна,

на теория за парите, върху която да може да се основава управлението на парите. Навсякъде управлението на парите се води от чисто емпирични правила, чрез които се претендира за абсолютен авторитет. Все пак парите са основа на икономическия живот и на обществените финанси; парите са осезаем обект, чието практическо значение разпалва въображението, както едва ли го прави нещо друго; освен това обект, който е бил познат и изкуствено създаден от човешкия род от 3000 години. Да разгледаме какво значи това: в един от най-сериозните обществени и частни интереси през последните 3000 години ние сме действали слепешката, несъзнателно и невежо. Ако по-нататък търсим доказателство за безнадеждността на така нареченото абстрактно мислене, то е тук.

Със Свободните пари, както е описано в тази книга, положението радикално се променя. Парите престават да бъдат абстрактни. Свободните пари за пръв път дават точка за сравнение при едно изследване на парите. Парите са намерили основа; те трябва да станат обект с индивидуално звучене и ограничени повърхнини. Дайте ми опорна точка, е казал Архимед, и аз мога да завъртя света около оста му. С дадената точка за сравнение човек може да реши всеки проблем.

Свободните пари дават критерий за изграждане на теорията за парите, критерий, с който всички отклонения от вертикала стават видими.

СВОБОДНИТЕ ПАРИ

Парите са инструмент за размяна и нищо друго. Тяхната функция е да улесняват размяната на блага и да отстраняват трудностите на бартера. Бартерът е бил несигурен, неприятен, скъп и твърде често се е провалял изцяло. Парите, които заменят бартера, трябва да осигурят, ускорят и поевтинят размяната на блага.

Ето това искаме от парите.

Степента на сигурност, бързина и поевтиняване, с която благата се

СВОБОДНИ ПАРИ ИЛИ ПАРИТЕ, КАКВИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ

другите; всички ние, които произвеждаме блага. Ако като купувачи отказваме продуктите на другите, отказваме нашите собствени продукти. Ако не предпочитаме парите пред продуктите на нашите другари, ако вместо все още желаните, но недостижими резерви от пари сме построили килер и сме го напълнили с продуктите на приятелите ни, ние не бихме били задължени да предлагаме продуктите си за продажба в скъпи магазини, където те са до голяма степен изразходвани от разноските на търговията.

Бихме имали бързо

и евтино обръщение на блага.

Златото не хармонира на характера на нашите блага. Злато и слама, злато и петрол, злато и гуано, злато и тухли, злато и желязо, злато и кожи! Само диво въображение, чудовищна халюцинация, само доктрината за „стойността“ може да запълни бездната. Стоките изобщо, като слама, петрол, гуано и останалите, могат да бъдат сигурно разменяни само ако всеки е безразличен към това, дали притежава пари или блага, а това е възможно само ако парите са сполетени от всички недостатъци, присъщи на продуктите. Това е очевидно. Благата ни гният, развалят се, чупят се, рждясват, така че **само ако парите са еднакво неприятни, с въведена загуба на свойствата, могат да въздействат върху размяната бързо, сигурно и евтино.** Тъй като такива пари никога, при някаква сметка няма да бъдат предпочетени от никого пред благата.

Само пари, на които минава времето, подобно на вестниците, гният като картофите, рждясват като желязото, изпаряват се като етера, са годни да устоят на изпитанието като инструмент за размяна на картофи, вестници, желязо и етер. Понеже такива пари няма да бъдат предпочетени пред стоките и от купувачите, и от продавачите. Тогава ние се разделяме с благата си срещу пари само защото се нуждаем от пари като средство за размяна, а не защото очакваме изгода от притежаването на пари.

Така трябва да направим парите по-лоши от стоките, ако искаме да ги направим по-добри като средство за размяна.

ват в банкноти от по 1, 5, 10 шилинга, 1, 4, 10 и 20 лири и в перфорирани листове от марки, подобни на малки пощенски марки със стойност 0,5, 1, 2,5 и 5 пени, които марки се използват за ежеседмично прикрепване към банкнотите, за да се придържат банкнотите към номиналната си стойност. Например марка от 1 пени се прикрепва ежеседмично от държателя към банкнотата от 4 лири, разделена за тази цел на 52 датирани дялове. Банкнотата е показана как изглежда през седмицата 4-11 август, като марки за 31 пени са прикрепени към нея от различните ѝ държатели, по една марка всяка седмица от началото на годината. В течение на годината към тази банкнота от 4 лири трябва да бъдат прикрепени марки за 52 пени или, с други думи, тя се обезценява с 5,4 % годишно за сметка на държателите си.

Тъй като собствениците на стоки винаги бързат с размяната, честно и справедливо е държателите на пари, които са средство за размяна, също да бързат. Предлагането е под незабавно вътрешно напрежение, затова търсенето трябва да бъде поставено под същото напрежение.

Предлагането е нещо отделно от волята на собствениците на блага, така че търсенето трябва да стане нещо отделно от волята на притежателите на пари.

Ако решим да премахнем привилегиите, на които се радват собствениците на пари, и да подчиним търсенето на принудата, на която е подложено от природата предлагането, ние отстраняваме всички аномалии на традиционната форма на парите и заставяме търсенето редовно да се появява на пазара, независимо от политическите, икономическите и природните условия. Освен това сметките на спекулантите, мненията и капризите на капиталистите и банкирите вече няма да влияят върху търсенето. Това, което означаваме като „дух на стоковата борса“, ще бъде нещо от миналото. Както законът за гравитацията не познава настроеността, така и законът за търсенето няма да го познава. Нито страхът от загуби, нито очакванията за печалба ще са способни да забавят или ускоряват търсенето.

При всички мислими условия тогава търсенето ще се състои от обема на парите, издадени от държавата, умножени от каква да е скорост на обръщение, която е позволена от съществуващата търговска организация.

Всички частни парични резерви автоматично се разтварят в тази принудителна циркуляция. Целият обем от издадени пари е едно непрекъснато, редовно и бързо обръщение. Никой вече не може да се намесва в общественото парично управление чрез пускане в обръщение или оттегляне на частни резерви от пари. А самата държава е задължена през цялото време строго да пригажда търсенето към предлагането - задължение, което тя може да изпълни чрез издаване и оттегляне на малки суми от пари.

Не е необходимо повече от това, за да се

защити размяната на блага срещу всякакво замислено разстройство, да направи кризите и безработицата невъзможни, да сведе търговските печалби до ранга на надница и за кратко време да задуши капиталовата лихва в море от капитал.

Превод от английски:
Георги Е. АНДРЕЕВ

100 ДОЛАРА СВОБОДНИ ПАРИ												
10	10	10	10	10	10	10	10	10	1	6	3	1
цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	септ.	окт.	ноем.	дек.
10	10	10	10	10	10	10	10	11	8	13	10	8
цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	авг.	септ.	окт.	ноем.	дек.
10	10	10	10	10	10	10	10	18	15	20	17	15
цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	авг.	септ.	окт.	ноем.	дек.
10	10	10	10	10	10	10	10	25	22	27	24	22
цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	цента	авг.	септ.	окт.	ноем.	дек.
									10			
									29			
									септ.			дек.

Федерална парична служба, Вашингтон, 1 януари 1960

4 ФУНТА СВОБОДНИ ПАРИ													
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	3	1	
пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	септ.	окт.	ноем.	дек.
1	1	1	1	1	1	1	1	11	8	13	10	8	
пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	авг.	септ.	окт.	ноем.	дек.	
1	1	1	1	1	1	1	1	18	15	20	17	15	
пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	авг.	септ.	окт.	ноем.	дек.	
1	1	1	1	1	1	1	1	25	22	27	24	22	
пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	пени	авг.	септ.	окт.	ноем.	дек.	
									1				
									29				
									септ.			дек.	

Британска парична служба, Лондон, 1 януари 1960

Тази стодоларова банкнота е показана как ще изглежда през седмицата от 4 до 11 август, като към нея са прикрепени от различните ѝ държатели тридесет и една десетцентови марки (общо 3,10 долара) върху дадените пространства, предвидени за целта, по една марка на седмица, от началото на годината. В течение на годината към стодоларовата банкнота трябва да бъдат прикрепени 52 десетцентови марки (5,20 долара) или, с други думи, тя се обезценява с 5,2% годишно за сметка на своя държател.

Свободни пари, британска валута, се изда-

Проектант на
символа на вестника
художник-хералдик
Христо Танев

Издател: акад. Атанас Панчев

Главен редактор
Алексия Тодорова

Редакционен колектив:
Рени Радева
Лияна Фероли
Цветан Андреев

Автор на главата
на вестника: Галина Фероли

Адрес на редакцията:

1172 София
жк «Дианабад»
ул. «Никола Габровски» №1
Хотел «Диана-1», ет. 6, ап. 62

Тел.: (02) 962 16 85;
(02) 962 16 86;
(02) 962 16 87;
e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
«Новата цивилизация»
ЕООД, София

Уникредит Булбанк
IBAN:
BG04UNCR96601031647309
BIC KOD: UNCRBGSF

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

И мало едно време същества, които искали да създадат нещо. За да направят това, те трябвало да влязат и много незабележимо да променят част от процеса на сътворението. Тези същества били свързани със, работели за и старателно пазели една част от съзнанието, наречена светлина. В различни моменти тези **Пазители на светлината** се събирали и работели заедно и пътищата им се пресичали в различни сфери на действителността. Те планирали, обсъждали варианти и определили времето, когато планът им щял да влезе в действие.

Някои членове на този светлинен екип съставили вероятностите, свързани с Първосъздателя: какво ще прави Първосъздателят, къде ще действа Първосъздателят и как ще се подхранва той. Тези същности разбирали какво може да се направи със светлината и планът им бил много внимателно подготвен. В продължение на няколко хиляди години тези светлинни същества били обучавани, за да изпълнят този план. Част от плана включвала готовност за космически трус, който те очаквали рано или късно да дойде от Първосъздателя.

Били необходими много усилия и подготовка при полагането на основите в началото на обучението. Трябвало да се научат много неща, преди този план да може да бъде приложен, тъй като той бил изключително смел. Тези Пазители на светлината имали намерение да внесат светлина, или знание, в една действителност, където тази светлина не била добре дошла и нямала място. Като да си сложиш крака в обувка, която не ти става.

Тези същества имали план за подготовка за времето, когато тази светлина щяла да намери място. Тези същества сте вие и това време е сега. Времето е внимателно подбрано и всеки един от вас знае в дълбините на своята същност, че сте дошли тук с определена цел. Дошли сте тук да започнете съдбовното движение към освобождаване от всичко във вашата действителност, което ви е ограничавало до днес, което ви е обвързвало с фини нишки като стоманени

въжета и ви е затваряло в рамките на постулати за вас самите и за отношенията ви с космоса.

За тези от вас, които са дошли тук да изпълнят своя план и да работят със съзнанието на светлината, вашето време е дошло. Действията ви произлизат от този момент. Трябва само да започнете да позволявате на тази енергия да влиза във вашето тяло. Трябва да започнете да вибрирате с тази енергия и да отворите пътища за Аза, за емоционалните енергии, които са заключени във вашето физическо тяло. Когато започнете да изучавате Аза, ще установите, че той има много разновидности, из които да пътувате по вътрешните магистрали или вътрешната нервна система на съзнанието.

Ще откриете, че вашето общество е много хитро измислено, така че да не ви позволява да познаете най-интимната, удо-

многото маски, които сте носили, и многото случки, в които сте участвали, ще се научите да приемате цялото си същество. Когато сте в състояние да приемете поведението, което не е било възвишено, да приемете своята сексуалност и да приемете степенята, в която сте почитали или не сте почитали живота в отделните прераждания, във вашето тяло ще се отвори една чакра, която се намира около тимусовата жлеза, между четвъртата и петата чакра. Именно оттук след време ще се отвори нервната система и ще потече информацията и оттук ще започнете да възстановявате тялото си и да се движите към безусловна любов.

Докато приемате и изучавате това, в което сте участвали, ще разберете по-добре какво става на тази планета сега. Тогава ще позволите на другите да танцуват с мелодията, от която се учат най-добре в този

Спомени от ЗОНАТА НА СВОБОДНАТА ВОЛЯ

влетворяваща и вълнуваща част от себе си. Като Пазители на светлината вие **ще създадете избор от действителности** и ще ги предоставите на масовото съзнание на тази планета. Ще постигнете това, като най-напред го направите за себе си, **като създадете вътрешен мир и вътрешна любов, приемайки себе си и всичко, което сте направили в живота си и всичко, което се е случило в него.** Ще приемете и усвоите тези неща, защото ще знаете, че това са били ситуации, необходими, за да стигнете до тази последна фаза на посвяване на светлината.

Тази история е древна и се съхранява във вашето тяло. Част от това, което ви напомняме и искаме от вас, е да отворите тази историческа съкровищница и да се превърнете в нейни археолози. Не се страхувайте да пътувате из пътищата на паметта си от този живот и от много други прераждания, за да можете да започнете да си създавате представа за целта на съзнанието.

Когато започнете да си представяте смисъла на своето собствено съзнание и откриете преките пътища, по които сте минавали,

момент. Сега на тази планета звучат доста объркани мелодии и всичко това е с определена цел. Целта е да се подсили Аза, така че да може да има пълната информация за действителността. Тогава Азът може да определи ясно пътя на душата или вашия личен път в действителността.

Първоначалният замисъл бил Земята да стане център за обмен на информация на всичките различни галактически системи. **ИЗНАЧАЛНИТЕ АВТОРИ** не са се отказали от този замисъл. **Те били членове на Семейството на светлината** и някои от вас са били доста близки с тези Изначални автори. Почувствайте за миг това.

Ние искаме да събудим вашата памет. Искаме да започнете да проумявате мащабите на това, което се случва с вашия вид на тази планета, за да можете да работите спокойно, знаейки и разбирайки. Изначалните автори умеят добре да съставят различни развития и различни реалности.

Контакт с плеядианците:
Барбара МАРЧИНЯК
Из „Вестителите на зората”, 1992 г.

- Под чие въздействие човекът нарушава вселенския замисъл и Божествените закони?

- По протежение на Вечността човекът преднамерено гради познанието си въз основа на две стратегически линии: проучване на целостта от гледище на Вселенското единство и разширяване на кодовете на тайното познание, което крие доза риск и неконтролируемост поради неясни източници на влияние върху неговата земна същност и психическо въздействие.

Човечеството върви в пътя на познанието, където има изненади и области, които не подлежат на човешки контрол. Те сами по себе си са неутрални, но заради неовладяната от

ЗАДОЧНИ РЕПОРТАЖИ ОТ СЪЗВЕЗДИЕТО СЕВЕРЕН КРЪСТ

Зихара Зетрон от съзвездието Северен кръст отговаря на въпросите

земните индивиди космическа енергия могат да донесат нещо разрушително и гибелно както за отделния представител, така и за обществото.

Връзката закон-човек е слаба. За земните жители законите са област, която може да се наруши преднамерено. За Вселената важи принципът: всичко е възможно, но не за всяко измерение. В различните измерения ограниченията и опасностите са различни. Саморегулиращите механизми в III измерение не

са на особено високо ниво, поради което законите на Висшия Вселенски Разум често се нарушават. В повисоките измерения действат механизми на самоограничението, което не се схваща като забрана, а като игнориране на определени реалности, поради тяхната несъстоятелност и несъизмеримост с духовното ниво на индивидите.

В по-ниските измерения тези механизми са блокирани в голяма степен от желанието да се излезе извън нормата, която се схваща

като забрана. А това всъщност е граница на зоната с рискови фактори за ниско еволюиралата душа с цел да бъде предпазена от грешки и фатални решения. Тази душа не може да прецени опасностите, на които се излага. Тя може да върви срещу себе си саморазрушително, поради отсъствие на обзиримост, поради стеснен духовен ъгъл. Забраната определя пространството на безопасност за взаимодействие на душата с вселенската реалност, предпазва я от въздействия,

за които тя няма опита, сентивата, готовността да бъде пълноправна в общуването. Нарушаването на забраната ощетява единствено нарушителя, защото той, образно казано, навлиза в едно минирано поле, без да подозира заплахата. В този смисъл забраната е грижа на висшите светове за оцеляване на индивидите в по-ниските измерения, тя е вид предпазна мярка.

Цветана КАЧЕРИЛСКА
e-mail: anarilska@mail.bg

СВОБОДНА ЗЕМЯ

Световният фестивал на културата, който ще се състои на Олимпийския стадион в Берлин на 2 и 3-ти юли, е посветен на 30-ата годишнина на Международна фондация „Изкуството да живееш“. Това уникално събитие ще събере на едно място над 70 000 участници от повече от 150 страни, които ще отнесат със себе си вкъщи уникални гледки, звуци и вкусове и ще се насладят на главозамайващото многообразие на световните континенти, събрано на едно място.

Голямото празненство на Олимпийския стадион в Берлин и Световните павилиони ще бъдат своеобразна демонстрация на красотата на всички световни култури чрез танци, музика, храна, литература и конференции. Фестивалът ще уважи нормите и ценностите на различни култури, докато се празнува хармонията в многообразието.

Световните павилиони на Световния фестивал на културата ще бъдат елегантно ситуирани в зелените площи около стадиона. В тези четири павилиона ще бъде изложено културното наследство на световните континенти, позволявайки на учас-

СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ НА КУЛТУРАТА

70 000 участници
151 страни

2 и 3 юли 2011

ОЛИМПИЙСКИ СТАДИОН БЕРЛИН

Павилиони на световните континенти • Медитация за световен мир
Фестивал на вегетарианската храна • Мъдрост от Шри Шри Рави Шанкар
Световни танци на културите • Йога парк • Гранд музикален концерт

Пакети с чартърни полети и автобуси на изключително достъпни цени, включително и екскурзия из Берлин. Повече информация: www.artofliving.bg
Тел: 0879 279 724; 0888 435 569; 0898 730 341

Световен фестивал на културата

2-3 юли 2011 г.

ниците да се докоснат до типичните храни, танци, литература и музика на Африка, Азия-Океания, Европа и Америка (Северна и Южна).

Павилионите ще бъдат домакини и на 5-тата Меж-

дународна конференция на жените, Световната младежка конференция и Конференцията „Да живеем човешките ценности“ (Living Human Values).

Висши държавни представители, бизнес лиде-

България получи специална покана 1000 българи да демонстрират красотата на българското хоро на стадиона по време на празненствата!

ри, академици, ръководители на неправителствени организации, религиозни и духовни лидери, миротворци и известни личности от цял свят ще обменят визии и ще разпространят послание за мир, единство и хармония в многообразието.

Световните павилиони също така ще бъдат домакини на ексклузивния Фестивал на вегетарианската храна, позволявайки на посетителите да се докоснат до кухнята на всички континенти. Световния фестивал на културата ще позволи на участниците да надникнат в огромното културно наследство на Индия, родината на йога. Това ще стане не

и изтъкнати делегати от публичния и частния сектор се очаква да дойдат в Берлин.

Йога паркът на Световния фестивал на културата ще даде възможност на участниците да преживеят мощното въздействие на Йога като средство за подобряване на физическото и душевно здраве, както и за създаване на вътрешен мир. Йога експерти от различни традиции ще споделят своето експертно мнение в конференции и семинари. Уникалният Йога музей ще начертае еволюционния път на Йога – от древните мъдреци до глобалното ѝ приложение през 21 век. Йога паркът също така ще демонстрира социалното въздействие на йога за постигане на мир и съответно приложението ѝ в хуманитарни проекти по света.

Водещи танцови и музикални формации от цял свят ще очароват публиката със смайващи изпълнения. Грандиозният завършек на събитието ще се състои от концерт с участието на 30 пиани и 2000 китаристи, както и от медитация за мир.

Добре дошли в Берлин! Добре дошли на едно незабравимо празненство!

Повече информация: <http://artofliving.bg/>

1. Конкуренцията между хората може да се извършва при равни условия и в съгласие с нейните високи цели само ако специалните частни или публични права върху земята са премахнати.
2. Всеки човек, без изключение, има еднакво право върху земята, без разлика на раса, религия, култура или външен вид. Така на всеки трябва да бъде позволено да се премества където сърцето му, волята му, неговото здраве го подтиква да отиде и там да се радва на същите права върху земята, както и местните хора. Частните лица, държавата и обществото не могат да задържат никакъв вид привилегии върху земята. Тъй като всички ние сме временни на тази земя.
3. Идеята за Свободната земя не допуска квалификация. Тя е абсолютна. По отношение на земята няма национални права, няма прерогативи на суверенитет, нито права за самоопределяне на държавите. Сувереността върху земята остава за хората, а не за нациите. Поради тази причина нацията си присвоява права да издига граници и да събира вносни мита. Свободна земя значи, че земята се схваща като земно кълбо, върху което няма внос и износ на блага. Оттук Свободната земя загатва за свободен пазар и пълно премахване на тарифните гра-

Значението на думата СВОБОДНА ЗЕМЯ

3. Националните граници трябва да станат просто административни граници, както например административните граници между отделните кантони на Швейцария.
4. От това описание на Свободната земя следва, че изрази като „английски въглища“, „германски поташ“, „американски нефт“ и т.н. могат да се разбират само в географски смисъл. Всеки, без значение към коя раса принадлежи, има еднакви права върху английските въглища, германския поташ и американския нефт.
5. Земята се наема от обработващите я чрез публичен търг, в който може да се състезава всеки жител на планетата, без изключение.
6. Така получаваната рента отива в обществената съкровищница и ежесечно се разпределя на равни дялове между майките, според броя на малките им деца. Никоя майка, независимо откъде идва, не ще

7. Парцелирането на земята се управлява изцяло от нуждите на обработващите я. Т.е., малки парцели за малките семейства, а големи парцели за големите семейства. Също така големи пространства за комунистически, анархистически, социалдемократически колонии и за кооперативни общества или религиозни общности.
8. Всяка нация, държава, раса, езикова общност, религиозно тяло или икономическа организация, опитваща се да ограничи Свободната земя по някакъв начин, трябва да бъде извън закона.
9. Сегашните земевладелци заради загубата на своите ренти ще получат пълна компенсация под формата на правителствени ценни книжа.

Силвио ГЕЗЕЛ
1916 г.

Из „Естественният икономически ред“